

DE LA LUME ADUNATE ŞI NAPOI DATE!

EDIȚIE SUBSIDIARĂ A MINIREVISTEI MENORA
PUBLICAȚIE A COMUNITĂȚII EVREILOR FOCSANI

Prin amabilitatea d-lui Ing. Norbert Zilberman am primit la redacție următorul articol de excepție pe care spre mândria noastră îl supunem atenției dumneavoastră în cele ce urmează, el se intitulează « Primul general israelian „David Marcus” »

Limba sa maternă, *idișul*, i-a permis să converseze, cu supraviețuitorii Holocaustului. În această ultimă calitate a fost numit șef al „Diviziei Crimelor de Război”, planificând procedurile legale și de asigurare a pazei conducătorilor naziști judecați la „Procese de la Nurnberg”, în dubla sa calitate de avocat și de colonel de infanterie, în procesele de *crime de război* și *crime împotriva umanității*. A fost medaliat de mai multe ori. În anul 1947, Marcus revine la viața civilă și își ia din nou biroul de avocat. Câteva luni mai târziu, este elaborată rezoluția ONU cu privire la împărțirea Palestinei în două state, unul arab și altul evreiesc, Regatul Unit al Marii Britanii trecând către ONU mandatul său asupra Palestinei și problemei palestinienilor. Această rezoluție a ONU a fost respinsă în unanimitate de către țările arabe. *Carierea militară israeliană* – În anul 1947, anul de dinaintea proclamării statului Israel, posibilitatea unui război cu statele arabe devenea din ce în ce mai probabil, iar Agenția Evreiască condusă de David Ben Gurion s-a lansat într-o campanie de achiziție de arme și de recrutări de soldați. David Ben Gurion (care va deveni primul-ministru al Israelului) a apelat la Marcus pentru a-i găsi un „ofițer american” care să devină consilier militar strategic și să-i organizeze noua armată – Haganah. Deoarece Marcus nu a găsit pe nimeni corespunzător, el a decis să devină „voluntar” și în 1948 Departamentul Apărării din SUA i-a acordat o dispensă, el fiind rezervist. Condiția pe care i-a pus-o Ministerul Apărării era aceea de a-și schimba numele și de a-și ascunde trecutul militar. Astfel, în luna ianuarie a anului 1948, colonelul în rezervă David Marcus a debarcat în orașul Tel Aviv din viitorul stat Israel, cu numele de împrumut de „Michael Stone” pentru a evita problemele cu britanicii care dețineau încă controlul asupra Palestinei. Colonelul american Mickey Marcus în anul 1948, primul general al Israelului (Aluf). Situația militară de atunci a Israelului era dificilă, neexistând apărare a frontierei, artilerie, aviație și lipsind armele de infanterie și muniții. Britanicii interzisese evreilor importul și posesia de arme și părăsind Palestina, ei și-au lăsat acolo armamentul greu, blindat și artileria în Egipt, Irak și Transiordania care a devenit ulterior Iordania. Francezii au părăsit Libanul și Siria și au lăsat acolo armamentul greu. Nu exista suficient personal cu pregătire și experiență militară, din cauza faptului că *numerus-clausus* nu permitea evreilor să practice profesia de soldați, chiar dacă a existat o brigadă evreiască în cadrul trupelor britanice în perioada ambelor războaie mondiale. Haganah era o organizație militară clandestină efectivă în realizarea proiectelor sale, dar lacuna sa majoră o constituia absența totală a pregătirii și experienței unei armate naționale permanente.

→ Continuarea în numărul viitor!

Iată o incursiune asupra cuvântului „golem” și nu numai, istoric, trecut și prezent :

Având un slujitor Golem a fost văzut ca un simbol ultim, al înțelepciunii și sfințeniei, există tot felul de povești despre golem, de altfel cu trimiteri la rabini proeminenți de pe întreg parcursul

Evului Mediu. Noi atribute ale golem s-au adăugat treptat în timp. În multe povești golem este înscris cu cuvinte magice sau religioase, pe care îl păstrează viu animat. Scrierea unuia dintre numele lui Dumnezeu pe frunte, o bucată de hârtie în gură, sau înscris pe corpul său, fie de scris cuvântul Emet (adevărul – l. ebraică), pe fruntea sa sunt exemple de astfel de cuvinte. Prin ștergere Aleph prima scrisoare în Emet pentru a forma Met (mort – l. ebraică), în cazul în care Aleph, scrisoarea este anulată, Golem ar putea fi dezactivat. Un alt mod de activare este cel al scrierii unei incantații specifice de folosire a sângelui proprietarului pe pergament de piele de vițel, și plasând-o în gura lui Golem. Apoi, de a scoate pergamentul pentru a dezactiva Golemul. Este probabil, ca acest lucru să fie aceeași incantație pe care rabini o recită în stil narativ clasic.

(Sfârșit !)

D-nul Ing. Norbert Zilberman ne-a trimis următorul articol „Academia Română și evreii” apărut în revista „Cultura” luna mai 1937, redactor șef fiind H. Carp, secretar W. Filderman, iar autorul articolului A. Axelrad (originar din Bârlad) un scriitor prolific :

Scrie tot d. O. Densușan în același No. al revistei d-sale. Și tot d-sa face și această reflexie: *“Peste această părere D. Pușcariu a trecut repede când și-a pus numele pe o carte alături de Evreul Herzog și când pentru „Dacoromânia” a recurs la contribuția financiară a Băncii Marmorosch-Blank”. Aflăm deci că Academia Română era să fie în mare pericol de a fi „pervertită” de evreul Tiktin. Dar ce înseamnă a perverti ? Să căutăm acest cuvânt în dicționar, într-un dicționar românesc, bine înțeles. Dar nu avem ! Marele Dicționar al Academiei nu a ajuns încă la litera P. și alt dicționar român nu este. Ne-o spune d. T. Pisani în „Universul”. Acest mare iubitor al limbei române, scrie cu adâncă durere românească în „Universul” din 29 Oct. Trecut, că românii nu au nici gramatică, nici dicționar, decât doar acele făcute de evrei, deci după părerea d-sale, egal cu zero : „Avem Dicționarul Universal al lui Lazăr Șăineanu, sărac și cu multe greșeli. La fel sau aproape și Dicționarul enciclopedic ilustrat al lui Candrea. Totuși te folosești de aceste Dicționare fiindcă n-ai ce face, rău cu rău, dar mai rău fără rău. Unii se ajută chiar cu Dicționarul româno-francez al lui Frederic Dame și cu cel româno-german al lui Tiktin ca dicționare de limbă română. E cu puțință una că asta ? Iată că e. Ce nu face omul la nevoie ? Dar asta nu înseamnă că avem dicționar al limbii”, scrie d. T. Pisani. Și bietul om, cu inima d-sale românească sfâșiată de durere, scoate acest oftat: „Patru dicționare și nici unul eșit din sângea noastră : Șăineanu, Tiktin, Candrea, vrednici de laudă dar trei încetățeniți și Frederic Dame francez”. La aceste vom adăoga și noi : ce ar mai fi dacă am mai avea și un dicționar întocmit de un grec, Doamne păzește!*

(Vom continua în numărul viitor !)

În ideea că această nouă publicație vă va face o deosebită plăcere, noi cu considerația și respectul cuvenit, așteptăm din partea tuturor doritorilor noi mesaje, documente și alte dovezi și mărturii ale trecerii timpului, alături de care amprenta istoriei ființelor noastre a fremătat, fremătă și va fremăta.

(Pe adresa rondmircea@yahoo.com și pe site-ul www.focsnai.jewish.ro ne puteți contacta și vizualiza rodul muncii noastre).

AUTORUL - VĂ SALUTĂ CU STIMĂ ȘI CONSIDERAȚIE !!
LECTURĂ PLĂCUTĂ !